

Sygn. akt I ACa 764/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Małgorzata Zwierzyńska (spr.)
Sędziowie:	SA Ewelina Jokiel
	SA Dariusz Janiszewski

Protokolant: stażysta Krzysztof Domitrz

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2016 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 5 maja 2015 r. sygn. akt IX GC 949/14

I. prostuje oczywistą omyłkę pisarską w oznaczeniu firmy pozwanej w zaskarżonym wyroku w ten sposób, że słowa (...) Polska każdorazowo ujmuje w cudzysłów;

II. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I (pierwszym) w ten sposób, że zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 80.844 zł (osiemdziesiąt tysięcy osiemset czterdzieści cztery złote) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 200 zł od dnia 4 września 2014 r. do dnia zapłaty ;

- 7.000 zł od dnia 29 listopada 2014 r. do dnia zapłaty;

- 9.695 zł od dnia 25 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty;

- 10.257 zł od dnia 28 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty ;

- 100 zł od dnia 19 lutego 2014 r. do dnia zapłaty;

- 13.834 zł od dnia 28 lutego 2014 r. do dnia zapłaty;

- 12.256 zł od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;
 - 13.165 zł od dnia 26 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;
 - 14.322 zł od dnia 29 maja 2014 r. do dnia zapłaty;
 - 15 zł - od dnia 5 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty
- oraz odsetki ustawowe od kwot:
- 7.675 zł od dnia 1 października 2013 r. do dnia 3 września 2014 r.,
 - 11.857 zł od dnia 25 października 2013 r. do dnia 3 września 2014 r.,
 - 16.287 zł od dnia 3 grudnia 2013 r. do dnia 7 października 2014 r.,
 - 13.287 zł od dnia 8 października 2014 r. do dnia 16 października 2014 r.
 - 10.287 zł od dnia 17 października 2014 r. do dnia 28 listopada 2014 r. , a w pozostałym zakresie umarza postępowanie;
- III. w pozostałej części oddala apelację;
- IV. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.971 zł (jeden tysiąc dziewięćset siedemdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego ;
- V. nie obciąża powoda kosztami postępowania apelacyjnego poniesionymi przez pozwanego.

SSA Dariusz Janiszewski SSA Małgorzata Zwierzyńska SSA Ewelina Jokiel

Sygn.akt I ACa 764/15

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 5 maja 2015 r. w punkcie pierwszym zasądził od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 109.463 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 7.675zł od dnia 1 października 2013 r. do dnia zapłaty,
- 11.857 zł od dnia 25 października 2013 r. do dnia zapłaty,
- 16.28 zł od dnia 3 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- 9.695 zł od dnia 25 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- 10.257 zł od dnia 28 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 100 zł od dnia 19 lutego 2014 r. do dnia zapłaty,
- 13.834 zł od dnia 28 lutego 2014 r. do dnia zapłaty,
- 12.256 zł od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 13.165 zł od dnia 26 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 14.322 zł od dnia 29 maja 2014 r. do dnia zapłaty,

- 15 zł od dnia 5 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty,

W punkcie drugim Sąd Okręgowy zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.474 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, a w punkcie trzecim nakazał zwrócić powodowi (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. ze Skarbu Państwa kwotę 265 zł tytułem nadpłaconej opłaty od pozwu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 1 lipca 2005 r. zawarta została pomiędzy powodem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. a pozwanym (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w G. (obecnie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G.) umowa o współpracy, której przedmiotem było realizowanie przez pozwaną na rzecz powoda usług medycznych określonych w załączniku nr 1 do umowy na rzecz osób uprawnionych do otrzymania świadczeń zgodnie z postanowieniami § 2 niniejszej umowy (§ 1 umowy). Zgodnie z umową pozwana obowiązana była do przedstawienia powodowi wykazu osób uprawnionych do otrzymania świadczeń zdrowotnych określonych w załączniku nr 1 do umowy, który to wykaz miał być aktualizowany przez pozwaną w dwóch etapach: do pierwszego dnia miesiąca poprzedzającego uprawnienia pacjenta do korzystania ze świadczeń zdrowotnych oraz do 15-tego dnia danego miesiąca. (§ 2 umowy). Za świadczone przez powoda usługi przysługiwało wynagrodzenie obliczone jako iloczyn ilości faktycznie wykonanych usług medycznych i cen określonych w załączniku nr 1 do umowy. Płatności te miały być rozliczane w okresach miesięcznych w terminie 14 dni od daty wystawienia przez powoda rachunku lub faktury VAT za określony miesiąc. Do każdej faktury powód zobowiązany był do dołączenia raportu z wykonanych usług zgodnie ze wzorem stanowiącym załącznik nr 3 do umowy. W przypadku zastrzeżeń stron co do wykazu wykonanych usług termin płatności miał ulec zawieszeniu do chwili ich wyjaśnienia (§ 7 umowy).

Do niniejszej umowy strony w dniu 1 stycznia 2010 r. zawarły aneks, na mocy którego wprowadziły dodatkowy załącznik nr 1 do umowy.

Za świadczone usługi w okresie od września 2013 r. do maja 2014 r. powód wystawił faktury VAT o następujących numerach:

- (...) na kwotę 7.675 zł z terminem zapłaty do dnia 30 września 2013 r. ,
- (...) na kwotę 11.857 zł z terminem zapłaty do dnia 24 października 2013 r.,
- (...) na kwotę 16.287 zł z terminem zapłaty do dnia 2 grudnia 2013 r.,
- (...) na kwotę 9.790 zł z terminem zapłaty do dnia 24 grudnia 2013 r. pomniejszoną o kwotę 95 zł fakturą VAT korygującą nr (...),
- (...) na kwotę 10.352 zł z terminem zapłaty do dnia 27 stycznia 2014 r. pomniejszoną o kwotę 95 zł fakturą VAT korygującą nr (...),
- (...) na kwotę 100 zł z terminem zapłaty do dnia 18 lutego 2014 r.,
- (...) na kwotę 13.843 zł z terminem zapłaty do dnia 27 lutego 2014 r.,
- (...) na kwotę 12.256 zł z terminem zapłaty do dnia 31 marca 2014 r.,
- (...) na kwotę 13.205 zł z terminem zapłaty do dnia 24 kwietnia 2014 r. pomniejszoną o kwotę 40z fakturą VAT korygującą nr (...),
- (...) na kwotę 14.365 zł z terminem zapłaty do dnia 28 maja 2014 r. pomniejszoną o kwotę 43 zł fakturą VAT korygującą nr (...),

- (...) na kwotę 15 zł z terminem zapłaty do dnia 4 czerwca 2014 r.

Jednym z klientów pozwanej jest Towarzystwo (...) S.A. Osoby ubezpieczone w tym Towarzystwie są leczone między innymi w placówkach powoda. Od czerwca 2013 r. Towarzystwo (...) S.A. przeprowadza ciągłą kontrolę usług świadczonych przez powoda, co odbija się negatywnie na czasie weryfikacji raportów z wykonanych usług sporządzanych przez powoda. Skutkowało to pogorszeniem płynności pozwanej, co odbijało się na terminowości regulowania należności na rzecz powoda. W zdecydowanej części przeprowadzona weryfikacja wypadła pozytywnie.

Wobec braku zapłaty przez pozwanego należności wynikających z wystawionych przez powoda faktur VAT, powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 114.774,87 zł w terminie 7 dni. W dniu 19 lutego 2015 r. pozwana dokonała potwierdzenia sald obejmującego należności wynikające z wystawionych przez powoda faktur VAT: (...), (...), (...), (...), (...), (...) oraz faktur VAT korygujących nr (...), (...), (...).

Sąd Okręgowy uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Pozwany, wnosząc o jego oddalenie wskazywał, iż jest ono przedwczesne w świetle § 7 ust. 4 umowy z dnia 07 lipca 2005r. łączącej strony, zgodnie z którym w przypadku zastrzeżeń stron co do wykazu wykonanych usług termin płatności ulega zawieszeniu do chwili ich wyjaśnienia. W tym zakresie wskazał, iż kontrahent pozwanego - Towarzystwo (...) S.A., od czerwca 2013 roku prowadzi stałą i wielokrotną kontrolę usług świadczonych przez powódkę co odbija się negatywnie na czasie weryfikacji raportów z wykonanych usług sporządzanych przez powoda.

Dalej Sąd Okręgowy wskazał, że pozwana nie podniosła żadnych konkretnych zarzutów co do jakości usług świadczonych przez powoda, w szczególności w postaci konsultacji medycznych wymienionych w fakturach wymienionych w pozwie. Nie wskazała konkretnie, które usługi nie zostały wykonane, a pomimo to zostały zafakturowane lub też zostały wykonane nieprawidłowo. Z zeznań przesłuchanych świadków wynika, że przyczyną opóźnień w płatnościach na rzecz powoda była weryfikacja wykonania usług przez wspomniane Towarzystwo (...), a w konsekwencji wstrzymywanie przez nie płatności na rzecz pozwanego, co z kolei odbijało się na sytuacji finansowej pozwanego i skutkowało problemami z płynnością finansową. Nadto zeznania świadków wskazują, że wyniki kontroli w zdecydowanej części potwierdzały wykonanie usług przez powoda i jedynie znikomy procent był zasadnie zakwestionowany. Jednakże wobec tego, że pozwana nie skonkretyzowała, jakie usługi zostały zakwestionowane zasadnie, jak również nie podniosła z tego tytułu żadnego zarzutu procesowego, kwestia ta w istocie nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Nadto, pozwana nie podniosła, aby strony zgodnie uzgodniły odroczenie terminów płatności wynagrodzenia za usługi określone w fakturach wskazanych w pozwie.

Sąd Okręgowy wskazał, że obowiązek pozwanego do zapłaty za świadczone usługi wynika z treści art. 734 k.c. w związku z art. 750 k.c., a podstawę prawną żądania odsetek ustawowych za opóźnienie stanowi art. 481 § 1 i 2 k.c..

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 2 oraz art. 108 § 1 k.p.c., kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty sądowe podlegające zasądzeniu na rzecz powoda złożyła się uiszczona przez niego opłata od pozwu w kwocie 5.474zł. Jednocześnie zwrotowi na rzecz powoda podlegała kwota 265 zł tytułem nadpłaconej opłaty od pozwu.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z § 6 pkt. 6 w zw. z § 2. 1 i § 3. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U.02.163.1348) w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, biorąc pod uwagę nakład pracy pełnomocnika i stopień zawilości sprawy z uwzględnieniem uiszczonych opłat skarbowej od pełnomocnictwa.

Jednocześnie Sąd Okręgowy wskazał, że z uwagi na przeoczenie, w wyroku nie uwzględniono częściowego cofnięcia pozwu w zakresie wskazanym przez powoda w pismach z dnia 30 grudnia 2014r. oraz 30 stycznia 2015r., to jest w części dotyczącej odpowiednio kwot 25.332 zł i 3.287 zł tytułem należności głównej. Ostatecznie zatem zasądzeniu podlegała kwota 80.844 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 7.675zł od dnia 1 października 2013 r. do dnia 03 września 2014r.,
- 11.857 zł od dnia 25 października 2013 r. do dnia 03 września 2014r.,
- 200 zł od dnia 04 września 2014r. do dnia zapłaty,
- 16.287 zł od dnia 3 grudnia 2013 r. do dnia 07 października 2014r.,
- 13.287 zł od dnia 8 października 2014 r. do dnia 16 października 2014 r.,
- 10.257 zł od dnia 17 października 2014 r. do dnia 28 listopada 2014 r.
- 7.000 zł od dnia 29 listopada 2014 r. do dnia zapłaty,
- 9 695zł od dnia 25 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- 10.257 zł od dnia 28 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 100 zł od dnia 19 lutego 2014 r. do dnia zapłaty,
- 13.834 zł od dnia 28 lutego 2014 r. do dnia zapłaty,
- 12.256 zł od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 13.165 zł od dnia 26 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 14.322 zł od dnia 29 maja 2014 r. do dnia zapłaty,
- 15zł od dnia 5 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty.

Z uwagi na fakt, iż zapłata części dochodzonej należności miała miejsce dopiero w trakcie procesu należy uznać, że i w tym zakresie pozwany dał powód do wystąpienia z pozwem, zatem jest stroną przegrywającą spór (tak też Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 21 lipca 1951 roku w sprawie C 593/51, OSN 1952 nr 2 poz. 49). Wobec tego, w zakresie cofniętego pozwu, powodowi również należy się od pozwanego zwrot kosztów procesu.

Pozwana wniosła apelację od powyższego wyroku zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1. naruszenie prawa procesowego - art. 321 §1 k.p.c. poprzez zasądzenie ponad żądanie powoda kwoty 28.619 zł, o którą powód cofnął pozew i poprzez zasądzenie odsetek od kwoty 7.657 zł za okres po dniu 3 września 2014 r., odsetek od kwoty 11.657 zł za okres po dniu 3 września 2014 r., odsetek od kwoty 16.287 zł za okres po dniu 7 października 2014 r., pomimo że pozwana dokonała zapłaty w powyższych terminach
2. naruszenie prawa procesowego – art. 233 §1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że zawieszenie terminu płatności wynagrodzenia przez pozwaną wymagało skonkretyzowania, jakie usługi wykonane przez powoda są kwestionowane;
3. naruszenie prawa materialnego – art. 65 k.c. poprzez błędną wykładnię oświadczeń woli stron wyrażonej w § 7 ust. 4 umowy o współpracy z dnia 1 lipca 2005 r. i przyjęcie, że powołany zapis wymagał zgodnego odroczenia terminów płatności.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżąca domagała się zmiany wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje.

Powód w odpowiedzi na apelację wniósł o jej uwzględnienie w zakresie, w jakim im na jego rzecz zostały zasądzone odsetki ustawowe od kwoty 7.657 zł po dniu 3 września 2014 r., od kwoty 11.657 zł po dniu 3 września 2014 r., 16.287 zł po dniu 7 października 2014 r. oraz o oddalenie apelacji w pozostałym zakresie, zasądzenie na jego

rzecz kosztów postępowania apelacyjnego i nieobciążanie go kosztami postępowania apelacyjnego pozwanej. W uzasadnieniu odpowiedzi na apelację powód wskazał, iż jego ostatecznie sprecyzowane żądanie opiewało na kwotę 80.844 zł wraz z odsetkami ustawowymi zgodnie z pismem z dnia 30 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jedynie częściowo zasługiwała na uwzględnienie - w takim zakresie, w jakim zarzucała zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 321 k.p.c. Pozostałe zarzuty w niej podniesione okazały się niezasadne, a przed ich omówieniem Sąd Apelacyjny wskazuje, że w całości podziela ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji i przyjmuje za własne, co w takim wypadku nie wymaga ich ponownego przytaczania, i ustalenia te czyni także podstawą własnego rozstrzygnięcia.

Odnosząc się w pierwszym rzędzie do zarzutu naruszenia art. 233 §1 k.p.c. Sąd Odwoławczy wskazuje, że jego postawienie nie może polegać na zaprezentowaniu przez skarżącego stanu faktycznego, ustalonego przez niego na podstawie własnej oceny dowodów; jeżeli z materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r. sygn. IV CK 387/04, Lex nr 177263 oraz z dnia 27 września 2002 r. sygn. II CKN 817/00, Lex nr 56906).

Sytuacja taka nie ma miejsca w rozpoznawanej sprawie.

Skarżący podnosząc powyższy zarzut nie odniósł się do oceny dowodów przeprowadzonej przez Sąd pierwszej instancji i nie wskazał nawet, jakie konkretnie dowody zostały przez Sąd pierwszej instancji jego zdaniem ocenione wadliwie, z naruszeniem zasad logicznego rozumowania czy też doświadczenia życiowego. Nie sposób zatem poddać tego zarzutu kontroli instancyjnej. Wydaje się przy tym, iż poprzez jego podniesienie skarżący zamierza zanegować tezę Sądu Okręgowego, że zawieszenie terminu płatności wynagrodzenia wymagało skonkretyzowania, jakie usługi wykonane przez powoda są kwestionowane, co odnosi się raczej do sfery prawidłowości zastosowania prawa materialnego dokonywanego w kontekście stosunku umownego łączącego strony.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, powyższa konstatacja Sądu Okręgowego jest trafna.

Przede wszystkim nie sposób pominąć okoliczności, że to nie strony formułowały zastrzeżenia co do wykazu usług świadczonych przez powoda, lecz kontrahent pozwanej - Towarzystwo (...) S.A. - będący podmiotem zewnętrznym w stosunku do przedmiotowej umowy i przeprowadzający od czerwca 2013 r. kontrole usług świadczonych przez powoda. Z uwagi na te kontrole, pozwana zastrzegła sobie prawo do weryfikacji zakresu usług wskazując, że jest do tego zmuszony przez swojego kontrahenta (vide: sprzeciw od nakazu zapłaty). Zauważyć jednak należy, że takie stanowisko pozwana zajęła dopiero w toku procesu, po wydaniu przeciwko niej nakazu zapłaty w dniu 14 października 2014 r. Wcześniej natomiast nie informowała powoda o przyczynach zaniechania regulowania faktur, nie powoływała się na jakiegokolwiek swoje zastrzeżenia co do wykazu usług wykonanych przez powoda, mimo że jak twierdzi - kontrole prowadzone przez jej kontrahenta trwały od czerwca 2013 r. Pozwana nie zareagowała również na wezwanie do zapłaty z dnia 14 czerwca 2014 r., w którym były także wyszczególnione faktury za okres wrzesień 2013 r. - maj 2014 r. i w żaden sposób nie powoływała się na skorzystanie z uprawnienia przewidzianego w § 7 ust. 4 umowy.

Nie sposób także pominąć, że zapis § 7 ust. 4 umowy stanowił, że płatności ulegają zawieszeniu do czasu wyjaśnienia zastrzeżeń do wykazu usług świadczonych przez powoda. Tymczasem pozwana nie regulując faktur wystawianych przez powoda nie podejmowała równoległe żadnych działań celem wyjaśnienia ewentualnych zastrzeżeń.

Takie zachowania pozwanej zasadnie pozwala przyjąć, iż nie miała ona zastrzeżeń co wykazu usług powoda; zastrzeżenia pochodziły wyłącznie od podmiotu trzeciego będącego poza umownym stosunkiem stron, zatem z tego względu nie można było przyjąć, aby zaistniała w niniejszej sprawie sytuacja objęta hipotezą § 7 ust. 4 umowy. W tej sytuacji całkowicie słuszne jest stanowisko, że skuteczne powołanie się na realizację prawa do zawieszenia płatności wymagałoby wskazania, do których konkretnie usług świadczonych przez powoda pozwana - jako beneficjent tych usług - zgłasza zastrzeżenia. Pozwana natomiast - jak prawidłowo ustalił Sąd Okręgowy - takich usług w żaden sposób nie skonkretyzowała, a przed wytoczeniem powództwa w żaden sposób (choćby i dorozumiany) nie sygnalizowała, że w ogóle żywi jakiegokolwiek zastrzeżenia co do świadczeń wykonanych przez powoda. Istotne jest przy tym, że niepowiadomienie powoda o takich zastrzeżeniach uniemożliwiało ich wyjaśnienie pomiędzy stronami, co oznaczałoby zawieszenie płatności na czas nieokreślony. Byłoby to wbrew zapisowi z § 7 ust. 4., który jednoznacznie stanowi, że zawieszenie takie ma nastąpić tylko do czasu wyjaśnienia zastrzeżeń.

Teza o skorzystaniu przez pozwaną z możliwości przewidzianej przez § 7 ust. 4 została postawiona przez pozwaną dopiero w toku postępowania sądowego, stąd też nasuwa się wniosek, że została ona sformułowana wyłącznie na użytek procesu

W ocenie Sądu Odwoławczego, nie sposób mówić w niniejszej sprawie o naruszeniu art. 65 k.c. Skarżąca stawiając taki zarzut w istocie przyjmuje stanowisko, że Sąd meriti dokonywał wykładni zapisu z 7 ust. 4 umowy przyjmując (błędnie – według skarżącej), że jego zastosowanie wymagało skonkretyzowania świadczeń, do których zgłaszane są zastrzeżenia. Tymczasem z ustalonego stanu faktycznego wynika wprost, że to nie pozwana zastrzeżenia zgłaszała, lecz inny podmiot współpracujący z pozwaną. Tym samym zapis z § 7 ust. 4 w ogóle nie mógł znaleźć zastosowania, zwłaszcza w świetle opisanego wyżej zachowania pozwanej przez procesem, kiedy to pozwana nie spełniając świadczenia nigdy nie powoływała się na zaistnienie hipotezy objętej tym przepisem. Nie sposób również pominąć, że w toku postępowania pozwana nigdy nie podnosiła, że według ustaleń stron wystarczającym dla zastosowania instytucji zawieszenia płatności miałyby być zastrzeżenia zgłaszane przez kontrahentów pozwanej. Treść sprzeciwu od nakazu zapłaty, będącego de facto jedynym pismem procesowym w sprawie, w którym pozwana podnosiła zarzuty przeciwko żądaniu powoda wskazuje tylko, że opóźnieniu ulega weryfikacja wykazów usług powoda z uwagi na zastrzeżenia zgłaszane przez Towarzystwo (...) S.A., pozwana nie wskazywała natomiast jednocześnie, że utożsamia się z zarzutami tego podmiotu.

W konsekwencji również i ten zarzut skarżącej należy uznać za chybiony. Zgodzić się natomiast jedynie należy z zarzutem naruszenia art. 321 §1 k.p.c., o czym była już mowa we wstępnej części niniejszych rozważań. Sąd Okręgowy orzekł o całości zgłoszonego żądania, pomijając fakt częściowego cofnięcia powództwa z uwagi na wpłaty dokonane przez pozwaną w toku procesu, na co zresztą wskazał w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku powołując się na ostatecznie dochodzoną kwotę zgodnie z pismem procesowym powoda z dnia 30 stycznia 2015 r. W piśmie tym powód domagał się ostatecznie kwoty 80.844 zł z ustawowymi odsetkami od kwot częściowych składających się na tę sumę oraz odsetek ustawowych od kwot, które zostały uregulowane już wcześniej. Cofnięcie powództwa nastąpiło jeszcze przed rozpoczęciem rozprawy przed Sądem pierwszej instancji, zatem nie wymagało zgody pozwanej. Z uwagi na częściowe skuteczne cofnięcie pozwu zaistniały warunki do umorzenia postępowania na mocy art. 355 § 1 k.p.c. ponad kwotę 80.844 zł z ustawowymi odsetkami od kwot szczegółowo wskazanych w piśmie powoda z dnia 30 stycznia 2015 r., co skutkowało zmianą zaskarżonego wyroku w jego punkcie pierwszym na mocy art. 386 §1 k.p.c. Sąd Apelacyjny zasądził kwotę 80.844 zł z ustawowymi odsetkami od kwot składających się na tę sumę od dat początkowych wskazanych w piśmie do dnia zapłaty. Nadto zgodnie z żądaniem wyrażonym w przytoczonym piśmie Sąd Apelacyjny uwzględnił żądanie co do odsetek ustawowych od kwoty 7.675 zł od dnia 1 października 2013 r. do dnia 3 września 2014 r., od kwoty 11.857 zł od dnia 25 października 2013 r. do dnia 3 września 2014 r., od kwoty 16.287 zł od dnia 3 grudnia 2013 r. do dnia 7 października 2014 r., od kwoty 13.287 zł od dnia 8 października 2014 r. do dnia 16 października 2014 r., od kwoty 10.287 zł od dnia 17 października 2014 r. do dnia 28 listopada 2014 r.

Zmiana rozstrzygnięcia w zakresie należności głównej nie spowodowała zmiany rozstrzygnięcia o kosztach przed Sądem pierwszej instancji z uwagi na fakt, że pozwana spełniając świadczenie częściowo w toku postępowania winna być traktowana jako przegrywająca spór .

W pozostałej części Sąd Odwoławczy oddalił apelację jako bezzasadną na mocy art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania Sąd orzekł na mocy art. 100 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. , biorąc pod uwagę fakt, iż apelacja pozwanej została uwzględniona w ok. 17%, zatem powodowi należała się stosowna część kosztów zastępstwa procesowego (73% z 2.700 zł = 1.971 zł).

Natomiast na mocy art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył powoda częścią kosztów postępowania apelacyjnego poniesionymi przez pozwaną, uznając, że przemawiają za tym zasady słuszności i okoliczności niniejszej sprawy. Strona pozwana bowiem de facto przegrała postępowanie apelacyjne co do zasady rozstrzygnięcia, a częściowe uwzględnienie apelacji wynikło wyłącznie z omyłki Sądu pierwszej instancji, który zaniechał częściowego umorzenia postępowania mimo istnienia ku temu podstaw . Sytuacja ta - niezawiniona przez powoda- i który w przypadku prawidłowego zastosowania przez Sąd Okręgowy przepisu art. 355 § 1 k.p.c. wygrywałby w całości postępowanie apelacyjne, stanowi szczególnie uzasadniony wypadek, o jakim mowa w art. 102 k.p.c.

SSA Dariusz Janiszewski SSA Małgorzata Zwierzyńska SSA Ewelina Jokiel